

РЕШЕНИЕ

№ 458

гр. Бургас, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева
Членове: Пламена К. Г. Върбанова
Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Мариана Г. Карастанчева Въззивно
гражданско дело № 20232100500203 по описа за 2023 година

удството е по чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по повод въззивната жалба на процесуалния представител на Д. К. и А. К. – двамата от гр. В. -ищци по гр.д. № 1138 /2019 год. по описа на Айтоския районен съд против решение № 260005/27.10.2022 год. постановено по делото , с което са отхвърлени предявените искове от въззивниците против ответницата Н. С.-**** от гр .Карнобат за заплащане на имуществени и неимуществени вреди ,както следва – главница от 8 356,90 лв.—понесени от ищците имуществени вреди ,изразяващи се в заплащане на разноски в производството по пр. № 1506/2014 г. по описа на РП-Карнобат -950 лв. за адвокатско възнаграждение и по гр.д. № 917/2017 по описа на РС-Карнобат – 7 406,90 лв. /такси за издаване на 27 бр. скици и удостоверения за категория на земята -216 лв.;такси за издаване на 27 бр. данъчни оценки на имотите -270 лв.,ДТ за 3 бр. съд. Удостоверения – 15 лв.и 2 лв.-преводна такса ;ДТ за образуване на дело и за преписи от искова молба – 207 лв.;д.т. за вписване на искова молба -17,17 лв.;ДТ за частна жалба пред БОС-15 лв. ;доплащане на ДТ-914 лв. ;депозит за разпит по делегация – 100 лева, депозит за вещо лице по СПЕ – 150 лева, депозит

за вещо лице по СГЕ – 200 лева, разноски за командировки на а. – общо 500 лева, адв. възнаграждение от 2 400 лева за процесуално представителство и адв. възнаграждение от 2 400 лева за подаване на отговор на въззивна жалба и насрещна жалба/, ведно с мораторната лихна за забава върху главницата в размер на 1 694, 59 лева, считано от 31.10.2017 г. до 30.10.2019 г., както и законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното плащане;

- главница от 373, 28 лева, представляваща неполучената от ишците рента за собствените имоти, както и сумата от 75, 70 лева – мораторна лихва за забава върху главницата, считано от 31.10.2017 г. до 30.10.2019 г., както и законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното плащане;

- главница от 2 000 лева, представляващи неимуществени вреди, изразяващи се в чувство на страх, несигурност, емоционално напрежение и недоверие в органите на властта, вследствие на незаконосъобразните действия на ответницата, както 405, 55 лева - мораторна лихва за забава върху главницата, считано от 31.10.2017 г. до 30.10.2019 г., както и законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното плащане;

Въззивниците изразяват недоволство от решението , като считат същото за постановено при съществено нарушения на съдопроизводствените правила, както и при неправилно приложение на материалния закон , както и в противоречие с трайно установената съдебна практика.

Сочи се на първо място , че при заверката на договор за доброволна делба на недвижими имоти от 30.10.2014 г. в качеството си на **** ответницата е извършила следните нарушения на закона , в резултат на което е завершила нищожен договор на няколко от алтернативно изброените основания , а именно : нарушение на задължението по чл. 586 ГПК , като не е извършена проверка за собствеността ; нарушение на чл. 578 ал. 4 ГПК , като не е извършена проверка на обема на представителната власт на пълномощника на ишците /при липса на делегирани права на пълномощника да се разпорежда с имотите по начин , различен от указания в пълномощното , позволявайки му да договаря условия , различни от изрично дадените му /; след извършените лично от ****а промени в договора за доброволна делба се е стигнало до нееквивалентност на престациите – делът на ишците и тяхната баба е намален с 9,332 дка , без да бъде уравнен с пари и така на практика е било извършено дарение , но не в предписаната от закона форма /; при заверката на договора ответницата е извършила нищожно нотариално

удостоверяване по смисъла на чл. 576 ГПК/ с полагането само на един подпис за трима съделители не става ясно според въззивната страна за кого от тримата пълномощникът е изразил съгласие ,полагайки подписа си и за кои от другите двама не е изразил съгласие/.С оглед на тези неправомерни действия и бездействия на ответницата ищите са претърпели имуществени и неимуществени вреди ,за обезщетяване на които са предявени исковите .

По отношение на претендираните имуществени вреди подробно се изтъкват аргументи в подкрепа на твърденията на ищите за претърпени вреди вследствие направени разноси за различни предприети от тях правни действия във връзка с неправомерните действия на ****а-ответник.Оспорва се изводът на районния съд ,че доколкото ****ът не е извършил престъпление от общ характер ,не дължи и претендираното обезщетение за разноските ,направени за обжалване актовете на прокуратурата .Подчертава се ,че съгл. императивната норма на чл. 205 НКП ,когато узнаят за престъпление от общ характер ,гражданите са обществено задължени да уведомят незабавно досъдебното производство .Доколкото ищите са имали основание да подадат сигнал в прокуратурата за проверка дали е извършено престъпление ,претендията за разходите в тази връзка е основателна ,тъй като те не са могли да преценят дали става дума за престъпление от общ ,или от частен характер/а и отказът на прокуратурата да образува досъдебно производство не е защото ****ът не е извършил престъпление /.Отказът на ****а да обясни на ищите /или на техния адвокат,изготвил проекта на договора/поради каква причина се е стигнало до направените в него съществени изменения ,както и демонстративното пренебрежително отношение към тях ,сами по себе си също са неправомерно поведение ,при което безспорно е налице виновно неправомерно поведение от страна на ответницата ,заедно с настъпили вреди в резултат на поведението и причинно –следствена връзка .

Оспорват се и изводите на съда за липса на причинно-следствена връзка между неправомерното поведение на ответницата и претърпените имуществени вреди от ищите във връзка с воденото гражданско дело ,тъй като предявеният иск бил с правно основание чл. 108 от ЗС във връзка с обявеното завещание ,а не по чл. 26 ЗЗД,както и че ****ът не е длъжен да извършва проверка за обявено завещание,като се излагат подробни доводи относно твърденията на въззивната страна .Подчертава се ,че доколкото

****ът е длъжен да извърши проверка относно принадлежността на правото на собственост ,е бил длъжен да извърши справка в архива на СВ в населеното място ,къдено е открито наследството ,за да се убеди ,че участниците в доброволната делба действително са собственици на делбените имоти по силата на наследяване по закон/каквато проверка не е била извършена /.Не е било коментирано и обстоятелството ,че исковата молба по гр.д. № 971/2017 г. на КРС ищците са предявили два иска в съотношение главен –евентуален – такъв с правно основание чл. 108 от ЗС и евентуален – по чл. 26 ЗЗД-за прогласяване нищожност на договора за доброволна делба .Необоснован се счита и изводът на съда ,че съдебното производство е водено поради „новооткрито завещание „,а не поради неправомерните действия на ответницата .Сочи се ,че за да бъде ангажирана деликтната отговорност на ****а ,не се изисква изповяданият от него акт да бъде прогласен за нищожен от съда .В специалното производство по чл. 73 ЗННД съдът дължи самостоятелна преценка на действията на ****а и валидността на акта ,който е издал ,тъй като именно тези обстоятелства са предмет на делото .В атакуваното решение съдът не е обсъдил твърденията на ищците за нищожност на договора за доброволна делба на посочените в исковата молба основания и не е извършил самостоятелна проверка на валидността на акта ,а това е от съществено значение за изхода на спора,тъй като накърненото с изповядването на нищожен договор право на собственост може да бъде възстановено само по съдебен ред ,респ.направените в такова производството разноси имат характер на имуществени вреди ,които са в пряка причинно-следствена връзка с вредоносното действие.Липсата на обсъждане на доводите на страните е съществено процесуално нарушение ,което води до необоснованост на постановения съдебен акт .

Навеждат се доводи и относно претендираните имуществени вреди в размер на 373,28 лв. –представляващи пропуснати ползи от неполучени ренти за 4,666 дка,които ищците биха получили ,ако ответницата не беше разделила нивата ,която е следвало да бъде в техен дял ,в резултат на което тези пари са получени от собствениците на другите два дяла..Отговорността на ****а не е субсидиарна и не зависи от това дали могат да бъдат репатрирани за претърпените вреди по друг начин или от друго лице.

По отношение на претенциите за неимуществени вреди се излагат

съображения ,че по делото е безспорно установено ,че ищците са преживели психически и финансови затруднения във връзка с воденото от тях гражданско дело и неправилен е изводът на съда ,че не е налице причинно-следствена връзка с действията на ****а и воденото дело .Не е обсъдено твърдението ,че вследствие неправомерните действия на ****а при извършената заверка на договора ищците са загубили доверието в държавата и институциите .Като не е отчетел наличието на всички необходими елементи он фактическия състав на непозволеното увруждане и е отказал да ангажира отговорността на ****а за причинените от действията му вреди ,съдът е постановил неправилно и незаконосъобразно решение .Моли се за неговата отмяна и вместо него –постановяване на ново ,с което се уважат изцяло предявените иски .Не се сочат нови доказателства или съображения.Моли се за присъждане на разноски пред двете инстанции.

Въззивната жалба е допустима,подадена от процесуално легитимирано лице против подлежащ на обжалване акт .

Възземаемият ответник по делото в писмения си отговор по чл. 263 от ГПК оспорва въззивната жалба и счита ,че при постановяване на атакуваното решение не са допуснати визираните нарушения.Счита ,че неоснователни са оплакванията за неправилност на решението поради несъобразяване с разпоредбата на чл. 205 ал.1 НПК.Изтъква се на първо място ,че сезирането по чл. 205 НПК ни и свързано с никакви разходи .Ако вече се окаже ,че пострадал от престъпление сезира прокуратурата ,то тогава той сам организира защитата си и следва да знае от какво точно престъпление е пострадал,а от тук –сам да избере как да защити правата си – като подаде жалба за престъпление от общ характер или като подаде тжба за престъпление от частен характер ..Ако наказателното производство бъде прекратено поради неправомерно сезиране на органите на досъдебното производство ,то тогава няма как да се приеме ,че причинените от собственото поведение на жалбоподателя или тжителя имуществени вреди ,свързани с разходите за наказателното производство ,се намират в причинно –следствена връзка с поведението на посочения за евентуален извършител лице.Освен това – гражданският съд не може да проверява и съотв. да формулира изводи по основателността на подадени до прокуратурата сигнали

.Неоснователни са и оплакванията ,че именно в рамките на извършената прокурорска проверка ищците били установили фактите по извършването на делбата /излагат се съображения/.

Оспорват се оплакванията ,че ответницата носи претендираната 5 имуществена отговорност,тъй като не била уведомила адвоката ,изготвил проекта за делба за договорените между съделителите промени ,тъй като адвокатът носел отговорност за този проект .****ът не е длъжен да знае кой точно е изготвил проекта за делбата ,а адвокатът отговаря за този проект ,който е изготвил и не носи отговорност ,ако доверителите му решат да променят текста и да подпишат документ с различно съдържание. Поддържа се становището на въззиваемата страна , изразено и пред първоинстанционния съд ,относно оплакванията ,свързани с претенията за вреди ,съставляващи разноси в предявеното от ищците гражданско дело .Подчертава се ,че очевидно не може да се постави знак за равенство между отговорността за съдебни разноси по реда на чл. 78 ГПК/която е безвиновна/ и иск за вреди по чл. 45 ЗЗД вр.чл. 73 ЗННД/която е винаги виновна/.

Подробно са изложени съображения относно недопустимостта едно претендирано вземане за съдебни разноси ,направени по едно дело ,да се проявява по друго гражданско дело .Прави се анализ и на цитирана и от въззивната страна съдебна практика и е извършена критика на тезата на ищците да приравнят претенциите за съдебни разноси по чл. 78 от ГПК с иска за вреди по чл. 45 ЗЗД,търсейки аргумент в субекта на отговорността .Възразява се и против твърденията ,че част от претендираните разноси били свързани с воденето на предходното дело ,но не се признавали за съдебни разноси по смисъла на чл. 78 ГПК и поради това нямало да бъдат присъдени в предходното дело .

Счита се ,че превратно се тълкуват цитираните от въззивниците актове на ВКС във връзка със съдебните разноси ,като с оглед твърденията ,че става дума именно съдебни разноси /за съдебни удостоверения ,за издаване на скици и т.н. / ,то претенцията е лишена от правен интерес /вкл. и адвокатското възнаграждение /,тъй като е следвало да бъде предявена именно по реда на чл. 78 от ГПК .

Оспорва се твърдението за нарушение на чл. 586 ГПК от ****а[1]сочи се ,че тази законова новела регламентира задълженията на ****а за проверка на

притежанието на прехвърляната собственост само в случаите на нотариална сделка ,а делбата е договор ,която не се сключва в нотариална форма за валидност – с нот. акт.Затова и цитираната практика от ишците касае задължение на ****а да провери собствеността при продажба .

Счита се за неоснователно и оплакването ,че завещанието е следвало да бъде известно на ****а/като се поддържат изложените аргументи пред първоинстанционния съд /. Излагат се подробни съображения и във връзка с твърденията ,че след като по гражданското дело бил уважен главният иск ,то оставали необезщетени направените от ишците разноси по евентуалния иск ,както и че делбата била нищожна и тази нищожност увреждала ишците ,а нищожността не било задължително да бъде прогласена изрично в рамките на предходен спор.Аргументът за нищожност не обосновава основателност на исковата претенция ,доколкото ишците твърдят ,че са уврудени от сключения договор за делба , а ако той е нищожен ,той не поражда никакви правни последици .Друг е въпросът дали в случая договорът за делба не е сключен без представителна власт /според твърденията на ишците /,но тогава увреждане на притежавани от ишците права няма ,защото този вид договор поражда права за мнимо представлявания само ,ако последният изрично потвърди извършените от пълномощника правни действия .След като заявяват ,че не поддържат сключения от пълномощника договор за делба ,то тогава тази делба не обвързва ишците .

Според въззиваемия липсва доказана пряка пряка вреда и пряка причинно-следствена връзка между поведението на ответницата и пропеснатите ползи от неполучени ренти . Излагат се и подробни доводи относно претенцията за причинени неимуществени вреди и искането за тяхното обезщетяване .

Моли се за потвърждаване на решението и присъждане на разноси .Също не се сочат нови доказателства и обстоятелства по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства и като обсъди съображенията на страните ,Бургаският окръжен съд прие за установено следното :

Предявени са искове с правно основание чл. 73 ал. 1 ЗННД ,като ишците считат, че за тях е налице правен интерес да претендират от съда да постанови решение, с което да осъди ответницата НН. Т. С. в качеството ѝ на **** с рег. №**** на НК, с район на

действие Районен съд – Карнобат , да им заплати:

а/ сумата от 8356.90 / осем хиляди триста петдесет и шест лева деветдесет стотинки /лв., представляващи понесените от тя имуществени вреди, изразяващи се в заплатени от разноски / държавни такси, адвокатски хонорари и разноски за командировки / в производството по пр. №1506/2014 г. по описа на Районна прокуратура — Карнобат / 950 лв. / и по гр. д. № 971/2017 г. по описа на Районен съд — Карнобат / 7406.90 лв. /; както и сумата от 1694.59 / хиляда шестотин деветдесет и четири лева и петдесет и девет стотинки / лв., представляваща мораторната лихва за забава върху главницата 8356.90 лв., считано от 31.10.2017 г. до 30.10.2019 г., както и законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното им заплащане,

б/ сумата 373.28 лв. / триста седемдесет и три лева и двадесет и осем стотинки /, представляваща пропуснатите ползи от неполучаване на рентата за собствените ни имоти, както и сумата от 75.70 лв. / седемдесет и пет лева и седемдесет стотинки /, представляваща мораторната лихва за забава върху главницата 373.28 лв., считано от 31.10.2017 г. до 30.10.2019 г., както и законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното им заплащане;

в/ сумата от 2000 лв. / две хиляди /, представляваща неимуществени вреди, изразяващи се в чувство на страх, несигурност, емоционално напрежение и недоверие в органите на властта, вследствие на незаконосъобразните действия на ответницата, както и сумата от 405.55 / четиристотин и пет лева и петдесет и пет стотинки / лв., представляваща мораторната лихва за забава върху главницата, считано от 31.10.2017 г. до 30.10.2019 г., както и законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното заплащане.

Твърдяло се е в исковата молба , че ищите са наследници на Д. К. Д.в, починал на ***, който е техен дядо по бащина линия. След смъртта на му, оставеното от него наследство се разредило както следва: 2/4 за преживялата го съпруга Й. Д.ва и по 1/4 за всеки от ищите. По време на смъртта на наследодателя ищите не били наясно какво имущество наследяват.

През 2014 г. С. Т. Г. - роднина по бащина линия, се обадила на майката на ищите – А. К.а в Адвокатска колегия - Варна, с предложение за доброволна делба на земеделските земи, възстановени на наследниците на К. Д.в К. . Уговорили параметрите и А. К.а . се съгласила да изготви безплатно проекта за делба на нивите на три равностойни дяла, както и да изготви проекта на договора за делба. В изпълнение на тези уговорки А. К.а. изготвила проект, който изпратила на С. Г. . с указание, че следва да се съберат представители на трите дяла и да теглят жребий.

Ищите нямали предпочитания към определени имоти, защото дяловете били равностойни. След няколко дни С. Г. се обадила и казала, че на майка й Т.Д. се е паднал първият дял, на ищите и баба им- вторият дял, а на И. и П.И. се е паднал третият дял. След това К.а изготвила проекта на договора и се уговорила по телефона с **** Н. С. /която била ангажирана от Г. да го завери/, да й го изпрати по електронна поща. Съгласили се ищите

да дадат пълномощно на С. Г. да ги представлява по време на делбата, за да не пътуват до гр. Карнобат. На 29.10.2014 г. заверили и в същия ден изпратили на Г. по пощата изрично нотариално заверено пълномощно от името на двамата ищци, по силата на което ѝ дадохме право да ги представлява пред **** и от тяхно име изрази съгласие да приеме в общ дял с баба им Й. следните недвижими имоти:

- НИВА с площ от 14.001 /четИ.десет дка и един кв.м./ дка, четвърта категория, находяща се в местност „К.", представляваща ПИ № **** по плана за земеразделяне, при граници: ПИ № ****; ПИ № ***; ПИ № ****; ПИ № ***;

- НИВА с площ от 5.999 /пет дка деветстотин деветдесет и девет кв.м./ дка, четвърта категория, находяща се в местност „****", представляваща ПИ № **** по ппана за земеразделяне, при граници: ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****;

- НИВА с площ от 8.317 /осем дка триста и седемнадесет кв.м./, трета категория, находяща се в местност „****", представляваща ПИ № *** съгласно праект за делба на ПИ № ***, при граници: ПИ № **; ПИ № ***; ПИ № ***; ПИ № ****; ПИ № ****;

- НИВА с площ от 7.532 /седем дка петстотин тридесет и два кв.м./, осма категория, находяща се в местност „****", представляваща ПИ № *** съгласно проект за делба на ПИ № ***, при граници: ПИ № ***; ПИ № ***; ПИ № ***; ПИ № ***;

- ЛОЗЕ с площ от 4.533 /четири дка петстотин тридесет и три кв.м./, пета категория, находящо се в местност „****", представляващо ПИ № **** съгласно проект за делба на ПИ № ***, при граници: ПИ № ***; ПИ № ****; ПИ № ***; ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****; ЛЯ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № **; ПИ № ***;

- НИВА с площ от 3.479 /три дка четиристотин седемдесет и девет кв.м./ дка, девета категория, находяща се в местност „Т*", представляваща ПИ № *** по плана за земеразделяне, при граници: ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № **; ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****;

- НИВА с площ от 9.349 /девет дка триста четиридесет и девет кв.м./, шеста категория, находяща се в местност „АЧМАТА", представляваща ПИ № **** съгласно проект за делба на ПИ № ****, при граници: ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****;

- ЛОЗЕ с площ от 1.222 /един дка двеста двадесет и два кв.м./, пета категория, находящо се в местност ****, представляващо ПИ № **** съгласно проект за делба на ПИ № ****, при граници: ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****; ПИ № ****.

В даденото изрично пълномощно не било дадено право на С. Г. да договаря нито със себе си, нито с други лица различни условия извън това да получи точно посочения дял.

На 24.10.2014 г. на електронната поща на ответницата бил изпратен изготвения договор за доброволна делба.

На 05.11.2014 г. ищците получили заверения от ответницата и вписан в Служба по вписвания договор за доброволна делба. Видно от който техния дял бил намален с 9.334 дка.

Вместо нивата в м-ст „К.“ да бъде изцяло в дял на ишците, тя била разделена на три равни части, като 4,666 дка са попаднали в дела на майката на С. Г. — Т.Д. , която по време на извършване на делбата е представлявана също от С. Т. Г. , друга част от нивата в м-ст „К.“ с площ от 4.666 дка е попаднала в дял на И. и П.И. . Промените довели и до промяна в стойността на дяловете.

С окончателно извършената делба, вследствие на промените в проекта за договор за делба, извършени лично от ответницата Н. С. /според признанието ѝ, направено при проверка по пр. №1506/2014 г. по описа на РП — Карнобат/, съделителите получили както следва :

-Т* Д* — 59.656 дка /ДО на имотите 6.469.83 лв./

- И. и П.И. — 61.656 дка /ДО на имотите 6231 .30лв./

- Й. Д. ,Д* К. и А. К. — само 45.100 дка /ДО на имотите 4769.29 лв./

Веднага след сключване на договора за доброволна делба, С. Г. , действаща и като пълномощник на майка си — Т.Д. , прехвърля на себе си чрез договор за дарение, заверен от ответницата, получения току-що дял от наследството, а на 24.02.2017 г. продава недвижимите имоти на Н* К* .

Ишците депозирали в края на 2014 г. жалба в Районна прокуратура — Карнобат , с искане за проверка на действията на С. Г. ,И. и И* И* /като пълномощник на дъщеря си П* /и **** Н. С. . По жалбата била образувана пр.№ 1506/2014 г.

Във връзка с продължилата 3 години предварителна проверка и многократните обжалвания на постановленията за отказ да се образува досъдебно производство, ишците заплатили на упълномощения адв. Б. Х. — ВАК, адвокатско възнаграждение в размер на 950.00 лв.Междувременно, в началото на пролетта на 2017 г., станало ясно, че К* Д.в К. е оставил завещание в полза на Д. К. Д.в , по силата на което оставя всичките си недвижими имоти на Д. К. Д.в . Извършена била проверка в архива на Служба по вписвания - гр. Варна, където е открито наследството на К* К. , и установили, че действително има оставено завещание, което е било нотариално съхранено и обявено с протокол от **** г. от А* Г* - **** при РС - Варна. Оказало се, че ответницата не си е направила труда да направи необходимите справки в нотариалните регистри, за да се увери дали участниците в изповяданата пред нея доброволна делба са действителни собственици на имотите — предмет на делбата, а се е ограничила в проверката си единствено до установяване на наследниците по закон.

През месец юли 2017 г. ишците предявили пред РС-Карнобат иск с правно основание чл. 108 ЗС за признаване за установено в отношенията им с И. ,П.И. и Н* К* , че са собственици на ½ идеална част от възстановените на наследниците на К* К. . земеделски земи, на основание оставено в полза на Д. К. Д.в саморъчно завещание, и за предаване на владението на имотите, както и иск за прогласяване нищожността на заверения от ответницата Договор за доброволна делба от 31.10.2014 г.По предявената искова молба, в Районен съд — Карнобат било образувано гр.д. №971/2017 г., по което ишците направили

следните съдебно-деловодни разноси:

- Такси за издаване на 27 бр. скици и удостоверения за категория на земята — 216.00 лв. /заплатени по сметка на Община Сунгурларе/;

- Такси за издаване на 27 бр. данъчни оценки на имотите — 270.00 лв. /заплатени по сметка на Община Сунгурларе /;

- ДТ за 3 бр. съдебни удостоверения -- 15.00лв. + 2.00 лв. преводна такса /17.00 лв./;

- Държавна такса за образуване на дело и ДТ за преписи от ИМ — 207.73 лв.;

- Държавна такса за вписване на ИМ — 17.17 лв.;

- ДТ за частна жалба пред Окръжен съд — Бургас — 15.00 лв.;

- Доплащане на държавна такса — 914.00 лв.;

- Депозит за разпит по делегация /по сметка на Районен съд — Варна/ - 100.00 лв.;

- Депозит за вещо лице за СНЕ — 150.00 лв.;

- Депозит за вещо лице за СГЕ — 200.00 лв.;

- Разноси за командировка на а. на 15.01.2018 г. за снабдяване със съд.удостоверения от КРС и скици и данъчни оценки от Община Сунгурларе - 100.00 лв.;

- Разноси за командировка на а. на 13.02.2018 г. за вписване на искова молба в Служба по вписвания — Карнобат — 100.00 лв.;

- Разноси за командировка на адвокат за съдебно заседание на 31.01.2019 г. - 100.00 лв.;

- Разноси за командировка на адвокат на за съдебно заседание на 17.04.2019 г. - 100.00 лв.;

- Разноси за командировка на адвокат на 04.07.2019 г. - 100.00 лв.

- Адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по гр. д. №971/2017г. по описа на КРС- 2400.00 лв.,

- Адвокатско възнаграждение за подаване на отговор на въззивна жалба и насрещна жалба по гр. д. № 971/2017 г. по описа на КРС - 2400.00 лв.

С Решение № 160/09.08.2019 г. по гр.д. № 971/2017 г. на РС-Карнобат съдът признал ишците за собственици на 1/2 ид. част от имотите, възстановени от ПК на наследниците на К* Д.в К. . на основание оставено в полза на наследодателя на ишците Д. К. Д.в в саморъчно завещание, както и на 1/4 ид.част от имотите, възстановени на П* Д* К* ; осъдил ответниците да предадат владението върху процесните недвижими имоти и обявил нищожността на Договора за доброволна делба, сключен на 31.10.2014 г., заверен от **** Н. С. в частта, в която е извършена доброволна делба на над 1/2 ид.части от недвижимите имоти, възстановени на наследниците на К* Д.в К. ., както и на над 1/4 ид.части от недвижимите имоти, възстановени на наследниците на П* Д* К* .

Общо направените до момента разноси по гр. д. №971/2017 г. по описа на КРС

възлизали на 7406.90 лв.

Освен сторените разносните ищците обосновават и пропуснати ползи , конкретно за неполучената част от рентата за последните 4 стопански години за 4.666 дка от нивата, находяща се в м-ст „К.“, която в резултат на неправомерните действия на ответницата не е попаднала в наш дял. По силата на договор за аренда с „*****“ ЕООД, тази нива се обработва от арендатора, а арендната цена за нея е 20 лв./дка годишно. Така за следните стопански години - 2015/2016; 2016/2017; 2017/2018; 2018/2019 г. ищците пропуснали да получат сумата от 373.28 лв.

Освен имуществените вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразните действия на ответницата при изпълнение на нотариалната ѝ дейност, ищците твърдят и неимуществени вреди. В периода от 2014 г. до настоящия момент и двамата ищци били студенти и като такива работили основно през летния сезон. Поради непостоянните си доходи и разходите по обучението и двамата били силно притеснени от разходите, който имали покрай висящите дела. Наложило се неколkokратно да искат от близки и приятели назаем суми с цел да внесат в срок определените такси и разноски. Живеели в материални лишения и притеснения.

Всички причинени имуществени и неимуществени вреди били в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка от неизпълнение на вменените от закона задължения на *****а по чл. 586, ап. 1 от ГПК да провери дали съделителите са собственици на недвижимите имоти — предмет на делбата. И по чл. 578, ап. 4 от ГПК да провери представителната власт на пълномощниците и нейния обем.

При тези твърдения на ищцовата страна установено е било по делото ,че К* Д.в К. е починал на ***** г., като е оставил като свои наследници Т* К.а Д* ,М* К. П*и Д. К. Д.в ,като М*П* на ***** г. и е оставила за свои наследници И*П* И* и П* К* И*;Д. К. Д.в е починал на *****г. и е оставил като наследници Й. Х* Д.ва –негова съпруга и М* Д.в К. – негов син .Последният е починал на ***** г. и е оставил като наследници ищците по делото –синовете си Д. К. и А. К. .

На *****г. К* Д.в К. съставя саморъчно завещание, с което завещава на своя син Д. К. Д.в всички недвижими имоти – ниви и гори. С протокол за обявяване на саморъчно завещание от 23.06.1992 г. А* Г* – ***** при Варненски районен съд, обявява саморъчното завещание на К. № 269/90, приложено към нотариално дело № *****/91 г. Обявяването е извършено по искане на Р* К* , действаща като пълномощник на Д. К. Д.в .

С решение № 13389/12.07.1995 г. по преписка № 2400/26.11.1991 г. на ОС „ЗГ” гр. С. са възстановени на наследници на К* Д.в К. . множество недвижими имоти, сред които и нива в местността „К.” с площ от 14.001 дка.

С решение № 13458/12.07.1995 г. по преписка № 3752/30.12.1991 г. на ОС „ЗГ” гр. С. се възстановява правото на собственост на наследници на П* Д* К*, като част от възстановените имоти с договор за доброволна делба от 19.04.2007 г., вписан в Агенцията по вписвания под № ***** т.***, вх. рег. № *****/20.04.2007 г., са поставени в общ дял на Й.

Д.ва,Д* К. и А. К. ,Т.Д. и М* К.а П*.

На 31.10.2014 г. между Т.Д. ,Й. Д.ва,Д. К. и А. К. ,И. и П.И. се сключва договор за доброволна делба за имотите, възстановени на наследници на К* К. и П* К* (поставени в дял на съделителите с договор за доброволна делба от 2007 г.). При сключването на договора нивата в местността „К.” с площ от 14.001 дка е разделена на три новообразувани имота, които са поставени в трите отделни дяла. Така при разделянето на този имот Т.Д. получава в дял имоти на стойност от 6 469, 83 лева, И* и П* И* получават в общ дял имоти на стойност от 6 231, 30 лева, а ищите и тяхната баба Й. Д.ва ва получават в общ дял имоти на стойност от 4 769, 29 лева без да е предвидено уравниване на дялове. Договорът за доброволна делба е сключен от съделителите в писмена форма с нотариална заверка на подписите, като нотариалната заверка е извършена от ответника Н. С. в качеството на ****.

За сключване на договора за доброволна делба ищите илян К. и А. К. упълномощават С. Г. , дъщеря на съделителката Т.Д. , да ги представлява чрез пълномощно, съгласно което същата следва да изрази съгласие да получи в дял точно и конкретно описани недвижими имоти, сред които и недвижим имот – нива в местността „К.” с площ от 14.001 дка.

Недоволни от разделянето на нивата в местността „К.” с площ от 14.001 дка на три новообразувани имоти и като резултат получаването на по-малък дял в сравнение с описаното в пълномощното, предоставено на С.Г. , ищите сезирали РП-К. с оплакване за извършено престъпление от участващите в делбата и *****а. Относно ответницата оплакванията са, че същата неправилно е преценила представителната власт на пълномощника им. Образованото производство завършило с постановление от 08.11.2017 г. на ВКП, с което е прието, че липсва престъпление от общ характер. За процесуално представителство на ищите в производството пред прокуратурата, същите заплатили адвокатско възнаграждение в размер на 950 лева.

Няма спор, че към момента на сключване на договора за доброволна делба от 31.10.2014 г. **** Н. С. не е била известена за наличието на саморъчно завещание от К* К. в полза на Д. К. Д.в . Причина за това е, че самите ищци не са знаели за съществуване на саморъчното завещание, а самото завещание не е било вписано в Службата по вписвания и по този начин да му бъде дадена гласност, т.е. възможност на всяко трето лице да узнае за акта, подлежащ на вписване. За саморъчното завещание ищите научили през 2017 г., като още същата година предприели действия по защита на собствеността, предявявайки срещу останалите наследници иски претенции по чл.108 от ЗС на основание саморъчното завещание и съответно е образувано гр.д. № *****/2017 г. по описа на РС-Карнобат.

По това дело исковите претенции по чл.108 от ЗС са уважени с решение № ****от 09.08.2018 г., като са признати правата на собственост на ищите по саморъчното завещание, оставено от общия наследодател в полза на Д. Д.В – така ищите са признати за собственици на имотите по процесния договор за доброволна делба - съответно на 1/2 ид.ч. на имотите, възстановени на наследниците на К* К. и на 1/4 ид.ч. на имотите, възстановени на наследниците на П* К* по делбата от 2007 г. Обявена е също нищожност на договора за

доброволна делба, като впоследствие решението е обезсилено в тази част от въззивната инстанция. На ишците с това решение са присъдени разноски в размер на 2 873, 80 лева.

На въззивна инстанция с решение № ***** от 14.10.2020 г. на БОС решението на РС-Карнобат е потвърдено в осъдителната му част, с която е призната собствеността в полза на ишците и е обезсилено в частта, с която е обявен за нищожен процесния договор за доброволна делба. Присъдени са разноски в размер на 2 464, 60 лева.

С решение № **** от 19.04.2022 г. на ВКС въззивното решение е оставено в сила и допълнително в полза на ишците са присъдени разноски в размер на 1 600 лева, като е оставена без уважение претенцията до размер на 3 000 лева като прекомерна. От общо претендираните 6 738, 40 лева следователно пред трите инстанции са присъдени съдебно деловодни разноски в размер на 5338, 40 лева, а за 1 400 лева претенцията е оставена без уважена поради прекомерност.

При тази фактическа обстановка се е твърдяло от ищцовата страна, че претендираните имуществени и неимуществени вреди са настъпили като резултат от незаконосъобразните действия на ответната страна в качеството на ****, изразяващи се в неизпълнение на задължението на ****а по [чл.586, ал.1 от ГПК](#) за проверка собствеността на съделителите, неизпълнение на задължението на ****а по [чл.578, ал.4 от ГПК](#) за проверка на представителната власт на пълномощниците и нейния обем, неизпълнение на задължението на ****а по [чл.25 от ЗННД](#) да опазва правата и интересите на страните в нотариалното производство, да ги упътва, да изяснява тяхната воля и фактическо положение, да ги запознае ясно и недвусмислено с правните последици от извършеното правно действие, неизпълнение на задължението по [чл.580, т.6 от ГПК](#) нотариалният акт да съдържа подпис и пълно име на страните или техните представители.

В тази връзка, както е подчертал и първоинстанционният съд, следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 1 ЗННД ****ът носи имуществена отговорност за вредите, причинени от виновно неизпълнение на неговите задължения, съгласно Закона за задълженията и договорите, но не повече от удостоверявания материален интерес. По силата на препращането към ЗЗД, предпоставките за уважаване на иска по чл. 73, ал. 1 от ЗННД са общите предпоставки за осъществяване фактическия състав на деликтната отговорност по чл. 45 ЗЗД - наличие на противоправно действие или бездействие, допуснато от ****а при осъществяване на възложените му нотариални функции; настъпила вреда; вина на длъжностното лице; и причинно-следствена връзка между деянието и вредата. Отговорността за

вреди е ограничена до размера на удостоверявания материален интерес, който представлява паричната оценка на удостоверяваното право. С нормите на чл. 96 - чл. 97 от ЗННД законодателят е дефинирал как се определя "удостоверяваният материален интерес" за определени видове нотариални удостоверявания. Съгласно чл. 96, ал. 1, т. 1 ЗННД удостоверяваният материален интерес при прехвърляне и удостоверяване право на собственост върху вещи е пазарната цена на вещта, а в § 2 от ДР на ЗННД се предвижда, че пазарната цена се определя според цената, която би могла да се получи при обичайни пазарни отношения, като оценката се определя по реда на чл. 33 ЗМДТ. От изложеното следва, че няма пречка отговорността на ****а за причинени вреди при извършено удостоверяване и/или прехвърляне правото на собственост върху вещь, да бъде ангажирана до размера на установения по делото удостоверен материален интерес и по отношение на лица, които са придобили имота след поредица от прехвърлителни сделки, респ. нотариални удостоверявания, щом по делото са доказани предпоставките от фактическия състав на деликтната отговорност по чл. 45 ЗЗД, вр. с чл. 73, ал. 1 ЗННД и вредите са резултат на допуснати от длъжностното лице - **** нарушения при изпълнението на задълженията във връзка с възложените му нотариални функции.

При това положение районният съд е приел ,че за успешното провеждане на делото е следвало да се установят и докажат всички предпоставки от състава на деликта - наличие на противоправно действие или бездействие, допуснато от ****а при осъществяване на възложените му нотариални функции; настъпила вреда; вина на длъжностното лице; и причинно-следствена връзка между деянието и вредата. В случая обаче не е налице причинно-следствена връзка между действията на ****а и настъпилата за ищците вреда, дори и да се приеме, че при удостоверяване на сключения договор за доброволна делба са допуснати нарушения във връзка с извършване на проверката по [чл.586, ал.1 от ГПК](#), с оглед въведените по делото твърдения, че към тази дата представените по нотариалното дело документи не са установявали собствеността на съделителите, тъй като е имало оставено завещание от наследодателя К* К.. Извън задълженията на ****а по това нотариално удостоверяване е да извършва проверка за достоверността на представените в нотариалното производство документи за собственост, освен ако тя не се установява при прегледа на книгата или при сравняването им с други документи. ****ът не е длъжен да извършва проверка дали по отношение на имотите, предмет на договора за доброволна делба, има оставено завещание, а и ищците не са му възложили извършването на тази проверка. Още повече, няма спор, че това завещание не е било вписано, за да има изобщо възможност ****ът да предположи, че наследяването по

отношение на имотите, за които е съставен .

Настоящият съдебен състав споделя изцяло мотивите на първостепенния съд ,към които препраща на осн.чл.272 от ГПК .

Няма спор , че в производството по чл. 587, ал. 1 ГПК ****ът е длъжен да провери единствено представените пред него писмени доказателствени средства, след което да извърши преценка относно наличието на правото на собственост върху процесния имот. Задължението на ****а да основе своята решаваща преценка за наличието на заявеното вещно право въз основа на представените от молителя документи - лицето, което твърди пред този компетентен орган на публична власт, че притежава вещни права върху недвижима вещ, следва да представи доказателства, че е носител на заявеното вещно право. Ако ****ът прецени, че те не са достатъчни да установят тези материални права, респ. че не удостоверяват вярно обективизираните в тях правнорелевантни факти, е длъжен да извърши допълнителна проверка относно тяхната достоверност. Ако от външна страна тези документи отговорят на нормативните изисквания за автентичност (притежават формална доказателствена сила) и вярност (притежават обвързваща ****а материална доказателствена сила - арг. чл. 179, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 540 ГПК), той следва да основе своята решаваща воля въз основа на обективизираните в тях правнорелевантни обстоятелства. Както съдът, така и ****ът е длъжен да не зачете формалната или материалната доказателствена сила на представен по делото документ единствено ако се установи в производство по оспорване истинността на документ, че той не е автентичен или неверен. Нотариусът би отговарял имуществено и дисциплинарно, когато се установи по несъмнен начин в процеса на доказване, че е извършил противоправно деяние - в конкретния случай ,че представените пред него документи не са били годни да установят заявеното от молителите вещно право (тези писмени доказателствени средства не биха били надлежни по смисъла на чл. 587, ал. 1 ГПК), респ. от външна страна не са били редовни по смисъла на чл. 178, ал. 2 ГПК, т. е. че за всеки добросъвестен ****, чиято грижа за интереса на страните и доверието на обществото в удостоверените от него обстоятелства като професионалист е завишена, биха създали обосновано съмнение за тяхната достоверност. В решение № 463/03.11.2009 г. по гр. д. № 2173/2008 г. на ВКС, II гр. отд., постановено по реда на ГПК (отм.); е прието, че ****ът трябва да провери дали праводателят е собственик

на имота, а неизпълнението на това задължение, когато е причинило вреда, попада в хипотезата на чл. 73, ал. 1 ЗННД. В конкретният случай съдът не е отрекъл нито задължението на ****а да провери дали праводателят е собственик на имота, нито е приел, че при неизпълнението на това свое задължение не се носи отговорността по чл. 73 ЗННД, поради което не е налице неизпълнение на служебните му задължения. Относно обема на дължимата професионална грижа на ****а при преценката за наличието на надлежни писмени доказателства по чл. 587, ал. 1 ГПК липсва противоречие с цитираното съдебно решение на ВКС, а и дължимата грижа на ****а в подобни случаи е различна, с оглед различните обстоятелства при всяка конкретна сделка и фактическа обстановка. В цитираното решение е прието също така, че че ****ът е длъжен да извърши проверка относно принадлежността на правото на собственост върху продавания имот не само въз основа на представените от страните по договора документи, а когато те са недостатъчни, непълни или неясни, да изиска допълнителни такива, а при необходимост да ползва вещо лице. В конкретният случай съдът е приел, че представените доказателства относно принадлежността на правото на собственост са били достатъчни и не са налице данни, от които да се приеме, че същите са непълни или неясни, поради което за ****а не е възникнало задължението за проверка на същите или за изискване на допълнителни доказателства, поради което с оглед установената от съда фактическа обстановка, правните му изводи не са в противоречие с цитираното решение, както и с цитираното решение по гр. д. № 2604/2016 на ВКС, IV гр. отд.

В трайната практика на ВКС, изразена и в постановени по реда на чл. 290 ГПК решения: решение № 4.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5600/2013 г., I г. о., решение от 28.11.2011 г. на ВКС по гр. д. № 225/2011 г., II г. о., ГК и решение от 02.03.2010 г. на ВКС по гр. д. № 62/2009 г., IV г. о., ГК се приема, че при извършване на доброволната делба трябва да бъдат спазени всички императивни изисквания на закона, като в нея освен че трябва да вземат участие всички съделители, тъй като в противен случай тази делба ще е нищожна, тя трябва да се извърши по начин всеки от съделителите да получи реален дял в натура, съобразно правата му в съсобствеността, възможно е да се уговори между тях един да получи целия имот, а останалите - паричната равностойност на припадащата им се част. Посочва се, че при всички случаи за изпълнение на целите при прекратяване на собствеността чрез делба,

включително и когато същата се постига чрез извънсъдебна спогодба, всеки от съделителите получава съответно своя дял в натура или в парично уравнение равностойността му. В съответствие с тази практика в конкретния случай следва да се приеме, че ****ът, който удостоверява сключването на договор за доброволна делба, има задължение да следи за спазване императивните изисквания на закона, свързани с нейното извършване, което е било сторено. Напълно неоснователно е възражението на въззивниците, че завещанието би следвало да бъде известно на ****а. Такова задължение не се съдържа в закона и не е императивно, а и завещанието /на праждото и ищите / е обявено от ****а при РС-Варна на 23.06.1992 г. в гр. Варна, извършено е като саморъчно такова и е оставено за пазене в нотариата в гр. Варна. Към момента на обявяване на завещанието е действал Правилникът за вписванията в редакцията от 1955 г., съгласно който завещанията относно недвижими имоти и всички други придобивания на недвижими имоти по наследство не подлежат на вписване /обявяването на завещанието не е вписване/, поради което няма как ****ът да научи за завещанието от 1992 г., оставено за съхранение в район-различен от района на действие на ****а, което се установява и от представените справки от АВ за всички служби по вписванията /Имотен регистър, по партидата на дядото на ищите /, в които няма данни за завещанието /защото вписване през 1992 г. изобщо не е извършвано /.

Неоснователни са оплакванията на въззивниците за несъобразяване на първоинстанционното решение с разпоредбата на чл. 205 НПК – във връзка с твърденията, че ****а следвало да отговаря за направените от ищите разноси в наказателното производство, доколкото те били обществено задължени да сезират органите на досъдебното производство за извършено престъпление, без да знаят дали престъплението е общ, или от частен характер. От една страна правилно е възражението на въззиваемата страна, че сезирането на по чл. 205 НПК не е свързано с никакви разноси. От друга страна, наказателното производство е прекратено поради липса на престъпление от общ характер, а от друга – дори и да са направени някакви разходи, те се намират в причинно – следствена връзка единствено с некомпетентното поведение на въззивниците.

Неоснователни са и твърденията, че ответницата следва да носи имуществена отговорност за вреди, тъй като не била уведомила

адвоката,изготвил проекта за делба за договорените между съделителите промени ,тъй като адвокатът носел отговорност за този проект .****ът не е длъжен да знае ,или да установява кой е изготвил проекта за делба .

Що се отнася до претенциите за вреди ,съставляващи разноски в предявеното от ищите гражданско дело пред РС-Карнобат,то в тази връзка настоящата инстанция изцяло споделя изложените от районния съд мотиви ,като следва да се подчертае ,че е недопустимо едно претендирано вземане за съдебни разноски ,направени от едно дело ,да се предявява като деликтен иск по друго гражданско дело .Отговорността за деликт е винаги виновна ,а отговорността за съдебни разноски е безвиновна ,като в тази връзка неправилно се тълкува цитираното от въззивниците опр. № 95/07.02.2018 г. по гр.д. № 3269/2017 г. на четв.г.о. на ВКС ,в което е разгледан случай за делиткна отговорност на ****а за обезщетение за вреди от незаконносъобразно изповядана нотариална сделка ,които вреди се изразяват в разноските по водения съдебен процес за прогласяване нищожността и този процес е преклучил с влязъл в сила акт уосъждащ ищите по иска по чл. 73 ЗННД да заплатят на ищеца по иска за прогласяване нищожността -т.е. това са разноските ,за които ищецът по иска по чл. 73 ЗННД и съответно – ответниците за прогласяване нищожността ,са били осъдени да заплатят ,защото на основание на влезлия в сила съдебен акт е следвало да понесат,което е принципно различно от претенцията за заплащане на съдебни разноски по друг правен спор ,както е в тастоящата хипотеза .Неоснователни са оплакванията ,че част от претендираните разноски били свързани с воденето на предходното дело ,но не се признавали за съдебни разноски по смисъла на чл. 78 от ГПК и поради това нямало да им бъдат присъдени в предходното дело .Всъщност разходите за издаване на скици ,данъчна оценка и т.н.са съдебни разноски /както се и твърди от ищите /,поради което претенцията за заплащането им е следвало да бъде отправена именно по това предходно гр.дело/включително и разходите за адвокат ,пътните разноски и т.н-./,по реда на чл. 78 от ГПК и липсва правен интерес за претендирането им в настоящото дело .

Относно твърденията за това ,че по предходното дело били предявени два иска ,съединени при условията на евентуалност и е уважен главният иск ,но остават необезщетени разноските за доказване на евентуалната искова

претенция за нищожност на делбата ,следва още веднъж да се подчертае ,че ако страната ,спечелила делото ,е пропуснала да поиска присъждането на разноски ,или да поиска допълване на решението с присъждане на пълния размер разноски ,то тя не може по реда на чл. 45 ЗЗД да търси присъждането им в отделно производство .

Аргументите за нищожност на делбата не обосновават основателността на исковата претенция ,доколкото ,ако това е така ,то нищожната делба не поражда никакви правни последици и доводът за делба не може да увреди притежаваните от ищците вещни права .Ако приемем пък ,че договорът е сключен без представителна власт /ако изходим от твърденията ,че не са учредявали на пълномощника представителна власт да подписва от тяхно име и за тяхна сметка договор за делба с конкретно съдържание /,то той не би бил нищожен,но също няма увруждане на притежавани от ищците права ,тъй като този договор би породил права за мнимо представлявания само ,ако последният изрично потвърди извършените от пълномощника правни действия .След като такова потвърждаване няма ,то делбата не обвързва ищците .

Липсва доказана пряка вреда и пряка причинно-следствена връзка между поведението на ответницата и пропуснатите ползи от неполучени ренти .Арендата се дължи на основание сключен договор за аренда /данни за такъв договор няма по делото /.

Напълно недоказана е и претенцията за неимуществени вреди – обстоятелството ,че ответницата работи в конкретен съдебен район по никакъв начин не застрашава притежаваните от ищците права ,най малкото защото в същия съдебен район работят още трима ****и /представена е по делото справка на натораусите / и ако ищците са изгубили доверието си в почтеността на ответницата ,биха могли да ползват услугите на друг ****.Липсват доказателства за твърдяните от ищците чувство за страх,несигурност ,емоционално напрежение и недоверие в органите на властта вследствие незаконосъобразните действия на ответницата /всъщност от показанията на свидетелите се установява ,че техните страхове са свързани единствено с липсата на средства и на втори родител /.Ако бяха загубили доверие в органите на властта ищците нямаше да заемат твърде активна позиция при сезирането на редица органи на властта /прокература

,съд/.Липсва и причинно –следствена връзка между страданията им и поведението на ответницата .

Затова и атакуваното решение следва да бъде потвърдено , а с оглед на този резултат въззивниците – ищите следва да бъдат осъдени да заплатят на ответницата – въззиваема направените от нея разноси по делото пред въззивната инстанция ,които възлизат на 1500 лв.-платено адвокатско възнаграждение .

По тези съображения Бургаският окръжен със

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260005/27.10.2022 г. постановено по гр.д. № 1138/2019 г. по описа на Районен съд –Айтос .

ОСЪЖДА ДЕЛЯН М. К. ,ЕГН ***** и А. М. К. ,ЕГН ***** ,двата от гр. В**** ,ж.к.“***** ,двата – чрез пълномощника си адв. Б.Х.-В* ,ул. „***** да заплатят на Н. Т. С. , ЕГН *****-**** с рег. № *** на НК ,гр.Карнобат ,ул.“*****,, № *** сумата 1500/хиляда и петстотин /лева-разноси по делото ,направени пред настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____